

2023/2175

18.10.2023

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2023/2175

ze dne 7. července 2023,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402, pokud jde o regulační technické normy podrobněji upřesňující požadavky na ponechání si rizika pro původce, sponzory, původní věřitele a obsluhovatele

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012⁽¹⁾, a zejména na čl. 6 odst. 7 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se zajistilo, že investoři a orgány dohledu chápou, jak dalece je syntetická nebo podmíněná forma ponechání si rizika rovnocenná jedné z možností ponechání si rizika uvedených v čl. 6 odst. 3 nařízení (EU) 2017/2402, mělo by být použito této formy ponechání si rizika včetně souvisejících podrobností zveřejněno v konečném nabídkovém dokumentu, prospektu, shrnutí transakce nebo přehledu hlavních rysů sekuritizace.
- (2) V čl. 6 odst. 3 písm. a) až e) nařízení (EU) 2017/2402 se stanoví různé způsoby plnění požadavku na ponechání si rizika stanoveného v čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení. Za účelem harmonizace uplatňování požadavku na ponechání si rizika a dosažení rovnocenného ponechání podstatného čistého ekonomického podílu v sekuritizaci je nezbytné tyto způsoby dále specifikovat, včetně splnění syntetickou nebo podmíněnou formou. V programu komerčních papírů zajištěných aktivy (ABCP) je likviditní příslib, který pokrývá 100 % úvěrového rizika každé ze sekuritizovaných expozic nebo který představuje pozici první ztráty ve vztahu k sekuritizaci, rovnocenný ponechání čistého ekonomického podílu v sekuritizaci. Tyto programy ABCP by proto měly být považovány za programy splňující požadavek na ponechání si rizika v souladu s čl. 6 odst. 3 písm. a) a d) nařízení (EU) 2017/2402.
- (3) Syntetické nadměrné rozpětí je definováno v čl. 2 bodě 29 nařízení (EU) 2017/2402 jako částka smluvně určená původcem na absorpci ztrát. V důsledku toho syntetické nadměrné rozpětí vytváří hodnotu expozice, která by při měření při vzniku podstatného čistého ekonomického podílu měla být zohledněna. Syntetické nadměrné rozpětí by proto mělo být uznáno jako možná forma splnění požadavku na ponechání si rizika původcem syntetické sekuritizace, pokud toto syntetické nadměrné rozpětí splňuje podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2017/2402 a pokud podléhá kapitálovému požadavku v souladu s platnou obezřetnostní regulací.
- (4) Syntetické nadměrné rozpětí lze určit dvěma různými způsoby. Jedním ze způsobů je poskytnutí úvěrového posílení přednostní nebo mezaninové tranše. Druhým způsobem je poskytnutí úvěrového posílení všem tranším, včetně tranše první ztráty. Pokud syntetické nadměrné rozpětí poskytuje úvěrové posílení pouze přednostním nebo mezaninovým tranším, nelze s ním zacházet jako s tranší první ztráty. Subjekt ponechávající si riziko by si proto měl ve všech tranších ponechat alespoň částku v minimální výši, aby byl dodržen čl. 6 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) 2017/2402. Pokud syntetické nadměrné rozpětí poskytuje úvěrové posílení všem tranším, mělo by být rovnocenné tranši první ztráty syntetické sekuritizace, a mělo by se tedy považovat za vyhovující požadavkům čl. 6 odst. 3 písm. d) nařízení (EU) 2017/2402.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35.

- (5) Je nutné specifikovat ekonomický podíl, který má být ponechán, pokud podkladové expozice sekuritizace zahrnují čerpané a nečerpané částky úvěrových facilit. Protože se úvěrové riziko určuje na základě čerpaných částek, měl by se čistý ekonomický podíl měřit pouze s ohledem na tyto částky.
- (6) Aby bylo zajištěno průběžné plnění požadavku na ponechání si rizika v případě, že si čistý ekonomický podíl ponechá konsolidovaná skupina a subjekt ponechávající si riziko patřící do skupiny již do rozsahu dohledu na konsolidovaném základě není zahrnut, je nutné stanovit, že jeden nebo více zbývajících subjektů zahrnutých do rozsahu dohledu na konsolidovaném základě by měly expozici vůči sekuritizaci převzít.
- (7) Ustanovení čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (EU) 2017/2402 zakazuje prodej nebo zajištění ponechaného ekonomického podílu, protože by se tím odstranila expozice subjektu ponechávajícího si riziko vůči úvěrovému riziku ponechaných sekuritizovaných pozic nebo expozic. Zajištění by proto mělo být povoleno pouze v případě, že zajišťuje subjekt ponechávající si riziko proti jiným rizikům, než je úvěrové riziko ponechaných sekuritizovaných pozic nebo expozic. Zajištění by však mělo být povoleno i v případě, že je provedeno před sekuritizací jako legitimní a obezřetný prvek poskytování úvěrů nebo řízení rizik a nevytváří ve prospěch subjektu ponechávajícího si riziko diferenciaci mezi úvěrovým rizikem ponechaných sekuritizovaných pozic nebo expozic a sekuritizovaných pozic nebo expozic převedených na investory. Kromě toho by u sekuritizací, kde se subjekt ponechávající si riziko zavazuje ponechat si více než minimální podstatný čistý ekonomický podíl ve výši 5 %, a za předpokladu, že jsou tyto okolnosti zveřejněny v konečném nabídkovém dokumentu, prospektu, shrnutí transakce nebo přehledu hlavních rysů sekuritizace, nemělo pro jakýkoli ponechaný podíl přesahující toto procento být zajištění zakázáno.
- (8) V zájmu průběžného ponechání si podstatného čistého ekonomického podílu by měly subjekty ponechávající si riziko zajistit, že součástí struktury sekuritizace nebude žádný mechanismus, který by způsoboval, že ponechaný podstatný čistý ekonomický podíl měřený při vzniku bude klesat rychleji než převedený podíl. Ze stejného důvodu by ponechaný podstatný čistý ekonomický podíl neměl být z hlediska peněžních toků upřednostňován, aby se přednostně využilo jeho splacení nebo umoření způsobem, který by jeho hodnotu snížil pod 5 % průběžné nominální hodnoty tranší prodaných či převedených investorům nebo sekuritizovaných expozic, nebo pod 5 % čisté hodnoty v případě tradičních sekuritizací nevykonných expozic. Kromě toho by úvěrové posílení poskytované investorovi přijímajícímu expozici vůči sekuritizované pozici ve vztahu k míře splácení podkladových expozic nemělo neúměrně klesat. Za předpokladu, že výše odměny je stanovena na tržním základě a že struktura takové odměny neohrožuje požadavek na ponechání si rizika, by tento požadavek neměl bránit v tom, aby subjekt ponechávající si riziko byl za služby poskytované sekuritizační jednotce pro speciální účel přednostně odměňován.
- (9) V případě, že hlavní dlužník plně sladí své zájmy s investorem, včetně situace, kdy sekuritizace zahrnuje výhradně vlastní kryté dluhopisy nebo jiné vlastní dluhové nástroje, by subjekt, který tyto nástroje sekuritizuje, neměl být povinen přijímat žádná další opatření, aby splnil požadavek na ponechání si rizika.
- (10) Článek 8 nařízení (EU) 2017/2402 stanoví určité výjimky ze zákazu resekuritizace. Protože se požadavky na ponechání si rizika vztahují na dvě úrovně transakcí zahrnutých do resekuritizace, je nutné upřesnit, jak mají tyto transakce požadavek na ponechání si rizika splňovat. Obecně platí, že první sekuritizace expozic a druhá „přebalená“ úroveň transakce by měly být pro účely splnění požadavku na ponechání si rizika považovány za samostatné. Měla by proto existovat povinnost zachovat podstatný čistý ekonomický podíl na každé z těchto úrovní. Totéž by mělo platit pro transakce s více než jednou podkladovou sekuritizací, jako jsou programy komerčních papírů zajištěných aktivy (ABCP) jiné než uvedené v čl. 8 odst. 4 nařízení (EU) 2017/2402. Je však možné, že původce sekuritizace jednající jako subjekt ponechávající si riziko sekuritizuje pozice, které si ponechal nad rámec minimálního požadavku na ponechání si rizika na první úrovni sekuritizace. V takovém případě a za předpokladu, že do podkladového seskupení resekuritizace nejsou přidány žádné další expozice nebo pozice, by tento původce neměl být povinen ponechat si další podíl na úrovni resekuritizace. V těchto případech by resekuritizace měla být považována pouze za druhou část téže transakce, která významně nemění ekonomický základ sekuritizace. Původní ponechání si rizika na úrovni sekuritizace by tedy ke splnění účelu požadavku na ponechání si rizika mělo postačovat. A konečně, pouhé přerozdělení sekuritizované pozice do sousedních tranší původcem sekuritizace by pro účely požadavku na ponechání si rizika nemělo být považováno za resekuritizaci.

- (11) Požadavky na výběr aktiv stanovené v čl. 6 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2402 jsou nedílnou součástí rámce pro ponechání si rizika. Pokud by původci mohli k sekuritizaci portfolií vybírat aktiva s horší úvěrovou kvalitou, a to zejména bez vědomí investorů nebo potenciálních investorů, byl by vážně narušen účel a účinnost ponechání si rizika, jež má sladit zájmy původců a investorů. V takovém případě by sice původce využíval sekuritizaci k tomu, aby se zbavil rizikových aktiv, ale investoři by se mylně spoléhali na to, že si původce ponechá část rizika jako důkaz řádného sladění zájmů. Aby se takovému scénáři předešlo a byla zajištěna právní jistota a bezpečnost, je nezbytné stanovit kritéria, na která se mohou původci při zajištění souladu s čl. 6 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2402 spoléhat. Dále by měla být stanovena kritéria pro určení „srovnatelných aktiv“. Sekuritizace, u nichž srovnání podle čl. 6 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2402 nelze provést, protože všechna srovnatelná aktiva byla převedena na sekuritizační jednotku pro speciální účel, by měly být považovány za splňující požadavky uvedeného odstavce, pokud je skutečnost, že takové srovnání není možné, uvedena v konečném nabídkovém dokumentu, prospektu, shrnutí transakce nebo přehledu hlavních rysů sekuritizace.
- (12) V případě, že bylo ve vztahu k subjektu ponechávajícímu si riziko zahájeno insolvenční řízení nebo že není schopen nadále vykonávat tuto funkci z důvodů, které jsou mimo jeho kontrolu nebo kontrolu jeho akcionářů, a aby i nadále pokračovalo sladění zájmů, mělo by být možné, aby si zbývající ponechaný podstatný čistý ekonomický podíl ponechal jiný právní subjekt, který splňuje požadavky článku 6 nařízení (EU) 2017/2402.
- (13) Podle čl. 6 odst. 1 čtvrtého pododstavce nařízení (EU) 2017/2402 mohou v tradiční sekuritizaci nevykonných expozic působit jako subjekty ponechávající si riziko pouze obsluhovatelé, kteří mohou prokázat odborné znalosti v oblasti obsluhování expozic podobné povahy, jako jsou sekuritizované expozice. Je proto vhodné stanovit kritéria, která by obsluhovatelé měli splňovat, aby prokázali, že požadované odborné znalosti v oblasti obsluhy expozic, které jsou sekuritizovaným expozicím podobné, mají.
- (14) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 625/2014 ⁽²⁾ doplňuje ustanovení o ponechání si rizika stanovená v článku 405 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽³⁾ pro úvěrové instituce a investiční podniky. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2401 ⁽⁴⁾ změnilo nařízení (EU) č. 575/2013 tak, že zrušilo část pátou, a tedy i článek 405 uvedeného nařízení. Požadavky na ponechání si rizika, které byly stanoveny v článku 405 nařízení (EU) č. 575/2013, jsou nyní stanoveny v článku 6 nařízení (EU) 2017/2402. Je proto vhodné zrušit nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 625/2014, aniž je dotčen čl. 43 odst. 6 nařízení (EU) 2017/2402.
- (15) Toto nařízení je založeno na návrhu regulačních technických norem vypracovaných v úzké spolupráci s Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a předložených Komisi Evropským orgánem pro bankovníctví.
- (16) Evropský orgán pro bankovníctví uskutečnil o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, otevřené veřejné konzultace, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v bankovníctví zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 625/2014 ze dne 13. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 prostřednictvím regulačních technických norem blíže určujících požadavky na instituce, které jsou investory, sponzory, původními věřiteli a původci, v souvislosti s expozicemi vůči převedenému úvěrovému riziku (Úř. věst. L 174, 13.6.2014, s. 16).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2401 ze dne 12. prosince 2017, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- a) „syntetickou formou ponechání si rizika“ se rozumí ponechání si podstatného čistého ekonomického podílu za použití derivátových nástrojů;
- b) „podmíněnou formou ponechání si rizika“ se rozumí ponechání si podstatného čistého ekonomického podílu prostřednictvím úvěrové podpory, která zajišťuje jeho okamžité vymožení, včetně záruk, akreditivů nebo podobných forem úvěrové podpory.

Článek 2

Subjekty ponechávající si podstatný čistý ekonomický podíl

1. Požadavek v čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci nařízení (EU) 2017/2402 stanovující, že ponechaný podstatný čistý ekonomický podíl nesmí být rozdělen mezi různé druhy subjektů ponechávajících si riziko, je splněn některým z následujících subjektů:

- a) původcem nebo původci;
- b) sponzorem nebo sponzory;
- c) původním věřitelem nebo původními věřiteli;
- d) obsluhovatelem nebo obsluhovateli v rámci tradiční sekuritizace nevykonných expozic za předpokladu, že splňují požadavek na odbornost stanovený v článku 19 tohoto nařízení.

2. Pokud je ke splnění požadavku na ponechání si rizika způsobilých více původců, každý z nich tento požadavek splní poměrně k sekuritizovaným expozicím, pro které je původcem.

3. Pokud je ke splnění požadavku na ponechání si rizika způsobilých více původních věřitelů, každý původní věřitel splní tento požadavek poměrně k sekuritizovaným expozicím, pro které je původním věřitelem.

4. Odchylně od odstavců 2 a 3 může požadavek na ponechání si rizika v plném rozsahu splnit jediný původce nebo původní věřitel, jestliže je splněna jedna z těchto podmínek:

- a) původce nebo původní věřitel vytvořil a spravuje program komerčních papírů zajištěných aktivy (ABCP) nebo jinou sekuritizaci;
- b) původce nebo původní věřitel vytvořil program ABCP nebo jinou sekuritizaci a přispěl do něj nebo do ní více než 50 % souhrnu sekuritizovaných expozic měřených nominální hodnotou při vzniku.

5. Pokud je ke splnění požadavku na ponechání si rizika způsobilých více sponzorů, musí požadavek na ponechání si rizika splnit jeden z těchto sponzorů:

- a) sponzor, jehož ekonomický podíl je nejtěsněji spojen se zájmem investora, jak se dohodli všichni zúčastnění sponzoři na základě objektivních kritérií, včetně všech následujících:
 - i) struktury poplatků za transakci;
 - ii) zapojení sponzora do vytvoření a řízení programu ABCP nebo jiné sekuritizace a
 - iii) expozice vůči úvěrovému riziku sekuritizací; nebo
- b) každý ze sponzorů v poměru k celkovému počtu sponzorů.

6. Pokud požadavek na ponechání si rizika je způsobilých splnit více obsluhovatelů, musí požadavek na ponechání si rizika splnit jeden z těchto obsluhovatelů:

- a) obsluhovatel s převažujícím ekonomickým podílem na úspěšném vypořádání expozic tradiční sekuritizace nevykonných expozic, na kterém se dohodnou všichni zúčastnění obsluhvatelé na základě objektivních kritérií, včetně struktury poplatků za transakci a dostupných zdrojů a odborných znalostí obsluhovatele pro řízení procesu vypořádání expozic; nebo
- b) každý z obsluhovatelů na poměrném základě podle sekuritizovaných expozic, které spravuje, přičemž tato hodnota se vypočítá jako součet čisté hodnoty sekuritizovaných expozic, které se kvalifikují jako nevykonné, a nominální hodnoty výkonných sekuritizovaných expozic.

7. Subjekt se nepovažuje za usazený nebo fungující výhradně pro účely sekuritizace expozic podle čl. 6 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) 2017/2402, pokud platí všechny následující podmínky:

- a) subjekt má strategii a schopnost plnit platební závazky v souladu s širším obchodním modelem, který zahrnuje podstatnou podporu z kapitálu, aktiv, poplatků nebo jiných zdrojů příjmů, na základě kterých subjekt nespolehá na expozice, jež mají být sekuritizovány, podíly, které si ponechal nebo jejichž ponechání je navrženo v souladu s článkem 6 nařízení (EU) 2017/2402, ani na odpovídající příjmy z těchto expozic a podílů jako na svůj jediný nebo převažující zdroj příjmů;
- b) členové řídicího orgánu mají potřebné zkušenosti, které subjektu umožňují realizovat stanovenou obchodní strategii, a také odpovídající opatření v oblasti správy a řízení společnosti.

Článek 3

Splnění požadavku na ponechání si rizika syntetickou nebo podmíněnou formou

1. Splnění požadavku na ponechání si rizika způsobem rovnocenným jedné z možností stanovených v čl. 6 odst. 3 nařízení (EU) 2017/2402 syntetickou nebo podmíněnou formou musí splňovat všechny následující podmínky:

- a) ponechaná částka se přinejmenším rovná částce požadované v rámci opce, které odpovídá syntetická nebo podmíněná forma ponechání si rizika;
- b) subjekt ponechávající si riziko v konečném nabídkovém dokumentu, prospektu, shrnutí transakce nebo přehledu hlavních rysů sekuritizace výslovně uvedl, že si v sekuritizaci průběžně ponechá podstatný čistý ekonomický podíl prostřednictvím syntetické nebo podmíněné formy.

Pro účely písmene b) musí subjekt ponechávající si riziko v konečném nabídkovém dokumentu, prospektu, shrnutí transakce nebo přehledu hlavních rysů sekuritizace zveřejnit všechny podrobnosti o použitelné syntetické nebo podmíněné formě, včetně metodiky použité při stanovení ponechaného podstatného čistého podílu a vysvětlení, které z možností uvedených v čl. 6 odst. 3 písm. a) až e) nařízení (EU) 2017/2402 odpovídá ponechání si rizika.

2. Pokud si subjekt jiný než instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a jiný než pojišťovna nebo zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodů 1 a 4 směrnice 2009/138/ES ponechá ekonomický podíl prostřednictvím syntetické nebo podmíněné formy, musí být tento ponechaný podíl plně zajištěn v hotovosti a držen v rámci ujednání uvedených v čl. 16 odst. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ^(*).

^(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

Článek 4

Ekvivalent ponechání si nejméně 5 % nominální hodnoty každé tranše prodané investorům či na ně převedené

Ponechání uvedené v čl. 6 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) 2017/2402 (vertikální podíl) je splněno kteroukoli z těchto metod:

- a) přímým ponecháním si nejméně 5 % nominální hodnoty každé tranše prodané investorům či na ně převedené;
- b) ponecháním si expozice, která vystavuje svého držitele úvěrovému riziku každé vydané tranše sekuritizační transakce na poměrném základě ve výši nejméně 5 % celkové nominální hodnoty každé z vydaných tranš;
- c) ponecháním si alespoň 5 % nominální hodnoty každé ze sekuritizovaných expozic za předpokladu, že ponechané úvěrové riziko těchto expozic je rovnocenné nebo podřízené úvěrovému riziku sekuritizovanému ve vztahu k týmž expozicím;
- d) poskytnutím likviditního příslibu v rámci programu ABCP, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
 - i) likviditní příslib pokrývá 100 % podílu úvěrového rizika sekuritizovaných expozic sekuritizační transakce, která je financována programem ABCP;
 - ii) likviditní příslib kryje úvěrové riziko po dobu, po kterou si subjekt ponechávající si riziko musí ponechat podstatný čistý ekonomický podíl;
 - iii) likviditní příslib je poskytnut původcem, sponzorem nebo původním věřitelem v sekuritizační transakci;
 - iv) investoři měli v rámci prvotního zveřejnění přístup k informacím, které jim umožňují ověřit, zda jsou dodrženy body i), ii) a iii);

Článek 5

Ponechání si podílu původce v revolvingové sekuritizaci nebo sekuritizaci revolvingových expozic

Ponechání si podílu původce ve výši nejméně 5 % nominální hodnoty každé ze sekuritizovaných expozic podle čl. 6 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) 2017/2402 se považuje za splněné pouze tehdy, pokud je ponechané úvěrové riziko těchto expozic rovnocenné nebo podřízené úvěrovému riziku sekuritizovanému ve vztahu k týmž expozicím.

Článek 6

Ponechání si náhodně vybraných expozic ve výši nejméně 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic

1. Seskupení nejméně 100 potenciálně sekuritizovaných expozic, z nichž mají být ponechané nesekuritizované a sekuritizované expozice náhodně vybrány, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 3 písm. c) nařízení (EU) 2017/2402, musí být dostatečně rozmanité, aby se zabránilo nadměrné koncentraci ponechaného podílu.

2. Při výběru expozic uvedených v odstavci 1 musí subjekty ponechávající si riziko zohlednit kvantitativní a kvalitativní faktory, které jsou pro daný druh sekuritizovaných expozic vhodné, aby zajistily, že rozlišení mezi ponechanými nesekuritizovanými a sekuritizovanými expozicemi je náhodné. Subjekty ponechávající si riziko za tímto účelem a v relevantních případech při výběru expozic zohlední následující faktory:

- a) datum vzniku úvěru (rok původu);

- b) druh sekuritizovaných expozic;
- c) geografické umístění;
- d) datum vzniku;
- e) datum splatnosti;
- f) poměr úvěru k hodnotě;
- g) druh zajištění;
- h) průmyslové odvětví;
- i) nesplacený zůstatek úvěru;
- j) jakýkoli jiný faktor, který je těmito subjekty považován za relevantní.

3. Subjekty ponechávající si riziko nevybírají různé jednotlivé expozice v různých časových okamžicích, pokud to není nezbytné ke splnění požadavku na ponechání si rizika ve vztahu k sekuritizaci, kde sekuritizované expozice v průběhu času kolísají buď z důvodu přidání nových expozic do sekuritizace, nebo z důvodu měnící se úrovně jednotlivých sekuritizovaných expozic.

4. Pokud je obsluhovatelem sekuritizace subjekt ponechávající si riziko, nesmí výběr provedený v souladu s tímto článkem vést ke zhoršení standardů obsluhy, které držitel uplatňuje na převedené expozice, ve srovnání s ponechanými expozicemi.

Článek 7

Ponechání si tranše první ztráty

1. Ponechání si tranše první ztráty uvedené v čl. 6 odst. 3 písm. d) nařízení (EU) 2017/2402 je splněno kteroukoli z těchto metod:

- a) držením buď rozvahových, nebo podrozvahových pozic;
- b) držením expozice poskytnutím podmíněné formy ponechání si rizika nebo likviditního příslibu v rámci programu ABCP, která splňuje všechna následující kritéria:
 - i) daná expozice pokrývá alespoň 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic;
 - ii) daná expozice představuje pozici první ztráty ve vztahu k sekuritizaci;
 - iii) daná expozice pokrývá úvěrové riziko po celou dobu trvání závazku k ponechání si rizika;
 - iv) daná expozice je poskytována subjektem ponechávajícím si riziko;
 - v) investoři měli v rámci prvotního zveřejnění přístup k veškerým nezbytným informacím, které jim umožňují ověřit, zda jsou body i) až iv) dodrženy;
- c) přezajištěním, jak je definováno v čl. 242 bodě 9 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud toto přezajištění funguje jako pozice „první ztráty“ ve výši nejméně 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic.

2. V případě, že tranše první ztráty překročí 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic, má subjekt ponechávající si riziko možnost ponechat si pouze poměrnou část této tranše první ztráty, pokud tato část dosahuje nejméně 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic.

Článek 8

Ponechání si expozice první ztráty v hodnotě nejméně 5 % z každé sekuritizované expozice

1. Ponechání si expozice první ztráty na úrovni každé sekuritizované expozice podle čl. 6 odst. 3 písm. e) nařízení (EU) 2017/2402 se považuje za splněné pouze tehdy, pokud je ponechané úvěrové riziko podřízeno úvěrovému riziku sekuritizovanému ve vztahu k týmž expozicím.

2. Odchylně od odstavce 1 může být ponechání si expozice první ztráty na úrovni každé sekuritizované expozice podle čl. 6 odst. 3 písm. e) nařízení (EU) 2017/2402 splněno také prodejem podkladových expozic původcem nebo původním věřitelem za zlevněnou hodnotu, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) výše slevy není nižší než 5 % nominální hodnoty každé expozice;
- b) zlevněná prodejní částka se vrací původci nebo původnímu věřiteli pouze v případě, že není absorbována ztrátami souvisejícími s úvěrovým rizikem spojeným se sekuritizovanými expozicemi.

Článek 9

Použití možností ponechání si rizika u tradiční sekuritizace nevýkonných expozic

1. V případě sekuritizace nevýkonných expozic (NPE) podle čl. 6 odst. 3a nařízení (EU) 2017/2402 se pro účel použití čl. 4 písm. a) a článků 5 až 8 tohoto nařízení na podíl nevýkonných expozic v seskupení podkladových expozic sekuritizace jakýkoli odkaz na nominální hodnotu sekuritizovaných expozic považuje za odkaz na čistou hodnotu nevýkonných expozic.

2. Pro účely článku 6 tohoto nařízení se čistá hodnota ponechaných nevýkonných expozic vypočítá za použití stejné výše nevratné slevy z kupní ceny, která by byla použita, kdyby byly ponechané nevýkonné expozice sekuritizovány.

3. Pro účely čl. 4 písm. a), článku 5 a článku 8 tohoto nařízení se čistá hodnota ponechané části nevýkonných expozic vypočítá za použití stejného procentního podílu nevratné slevy z kupní ceny, který se vztahuje na neponechanou část.

4. Pokud byla nevratná sleva z kupní ceny podle čl. 6 odst. 3a druhého pododstavce nařízení (EU) 2017/2402 dohodnuta na úrovni seskupení podkladových nevýkonných expozic nebo na úrovni podskupiny, čistá hodnota jednotlivých sekuritizovaných nevýkonných expozic zahrnutých do seskupení nebo podskupiny, podle toho, co je relevantní, se vypočítá uplatněním odpovídajícího podílu nevratné slevy z kupní ceny na každou z nevýkonných sekuritizovaných expozic v poměru k jejich nominální hodnotě nebo v příslušných případech k jejich zůstatkové hodnotě v době vzniku.

5. Pokud nevratná sleva z kupní ceny zahrnuje rozdíl mezi nominální hodnotou jedné tranše nebo několika tranší sekuritizace nevýkonných expozic uzavřených původcem za účelem následného prodeje a cenou, za kterou je tato tranše nebo tyto tranše poprvé prodána nespřízněným třetím stranám, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 3a druhém pododstavci nařízení (EU) 2017/2402, tento rozdíl se zohlední při výpočtu čisté hodnoty jednotlivých sekuritizovaných nevýkonných expozic tak, že se na každou z nevýkonných sekuritizovaných expozic použije odpovídající podíl rozdílu v poměru k jejich nominální hodnotě.

Článek 10

Měření úrovně ponechání si rizika

1. Při měření úrovně ponechání si čistého ekonomického podílu se uplatní tato kritéria:

- a) vznikem je okamžik, kdy byly expozice poprvé sekuritizovány, tedy jeden z následujících okamžiků:
 - i) datum emise cenných papírů;
 - ii) datum podpisu smlouvy o zajištění úvěrového rizika;
 - iii) datum uzavření smlouvy o vratné slevě z kupní ceny;

- b) pokud je výpočet úrovně ponechání si rizika založen na nominálních hodnotách, pořizovací cena aktiv se pro účely tohoto výpočtu nezohledňuje;
- c) inkasa z finančních poplatků a jiné příjmy z poplatků obdržené v souvislosti se sekuritizovanými expozicemi v tradiční sekuritizaci po odečtení nákladů a výdajů (tradiční nadměrné rozpětí) se při měření čistého ekonomického podílu subjektu ponechávajícího si riziko nezohledňují;
- d) pokud původce vystupuje jako subjekt ponechávající si riziko v sekuritizaci a uplatňuje možnost ponechání si rizika podle čl. 6 odst. 3 písm. d) nařízení (EU) 2017/2402 a pokud hodnota expozice syntetického nadměrného rozpětí, které poskytuje úvěrové posílení všem tranšům syntetické sekuritizace a slouží jako zajištění proti první ztrátě, podléhá kapitálovým požadavkům v souladu s obezřetnostní regulací, které se vztahuje na původce, může původce zohlednit hodnotu expozice syntetického nadměrného rozpětí při výpočtu podstatného čistého ekonomického podílu v souladu s článkem 7 tohoto nařízení tak, že hodnotu expozice syntetického nadměrného rozpětí považuje za ponechání tranše první ztráty, a to vedle případného skutečného zadržení tranše první ztráty;
- e) možnost ponechání si rizika a metodika pro výpočet čistého ekonomického podílu se po dobu trvání sekuritizace nemění, ledaže by si mimořádné okolnosti vyžádaly změnu a daná změna by nebyla využita jako prostředek ke snížení objemu ponechaného podílu.

2. Není povinností subjektu ponechávajícího si riziko, aby neustále doplňoval a upravoval svůj ponechaný podíl na nejméně 5 %, pokud jsou na jeho ponechaných expozicích realizovány ztráty nebo jsou ztráty alokovány jeho ponechaným pozicím.

Článek 11

Měření podstatného čistého ekonomického podílu, který má být ponechán u expozic v podobě čerpaných a nečerpaných částek úvěrových facilit

Výpočet čistého ekonomického podílu, který má být ponechán u úvěrových facilit, včetně kreditních karet, je založen pouze na částkách, které již byly vyčerpány, realizovány nebo přijaty, a je upravován podle změn těchto částek.

Článek 12

Zákaz zajištění nebo prodeje ponechaného podílu

1. Povinnost stanovená v čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci nařízení (EU) 2017/2402 trvale si v sekuritizaci ponechat podstatný čistý ekonomický podíl se považuje za splněnou pouze tehdy, pokud jsou s ohledem na ekonomickou podstatu transakce splněny obě následující podmínky:

- a) ponechaný podstatný čistý ekonomický podíl nepodléhá žádnému snižování úvěrového rizika ani zajištění ponechaných sekuritizovaných pozic nebo ponechaných expozic;
- b) subjekt ponechávající si riziko neprodá, nepřevede ani se jinak nevzdá všech nebo části práv, výhod nebo závazků vyplývajících z tohoto ponechaného čistého ekonomického podílu;

Odchylně od písmene a) může subjekt ponechávající si riziko čistý ekonomický podíl zajistit, pokud se nejedná o zajištění proti úvěrovému riziku ponechaných sekuritizovaných pozic nebo ponechaných expozic.

2. Subjekt ponechávající si riziko může použít ponechané expozice nebo sekuritizované pozice jako kolaterál pro účely zajištěného financování, včetně případných ujednání o financování, která zahrnují prodej, převod nebo jiné postoupení všech nebo části práv, výhod nebo závazků vyplývajících z ponechaného čistého ekonomického podílu, za předpokladu, že takové použití jako kolaterálu nepřevádí expozici vůči úvěrovému riziku těchto ponechaných expozic nebo sekuritizovaných pozic na třetí stranu.

3. Ustanovení odst. 1 písm. b) se nepoužije v žádném z následujících případů:
- v případě platební neschopnosti subjektu ponechávajícího si riziko;
 - v případě, že subjekt ponechávající si riziko z právních důvodů, které nemůže ovlivnit a které nemohou ovlivnit ani jeho akcionáři, nemůže nadále působit jako subjekt ponechávající si riziko;
 - v případě ponechání si rizika na konsolidovaném základě, jak je uvedeno v článku 14.

Článek 13

Transakce, na které se nevztahuje požadavek na ponechání si rizika podle čl. 6 odst. 6 nařízení (EU) 2017/2402

Transakce, na které se nevztahuje požadavek na ponechání si rizika, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 6 nařízení (EU) 2017/2402, zahrnují sekuritizované pozice v portfoliu obchodování s korelací, které jsou buď referenčními nástroji uvedenými v čl. 338 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, nebo jsou způsobilé pro zahrnutí do portfolia obchodování s korelací.

Článek 14

Ponechání si rizika na konsolidovaném základě

Smíšené finanční holdingové společnosti ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ⁽⁷⁾, mateřské instituce nebo finanční holdingové společnosti, které jsou usazeny v Unii a které splňují požadavky uvedené v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2017/2402 na základě své konsolidované situace v souladu s odstavcem 4 uvedeného článku, zajistí, aby v případě, že subjekt ponechávající si riziko již není zahrnut do dohledu na konsolidovaném základě, jeden nebo více zbývajících subjektů zahrnutých do dohledu na konsolidovaném základě splnil požadavek na ponechání si rizika.

Článek 15

Požadavky na rozdělení peněžních toků a ztrát na ponechaný podíl a na poplatky splatné subjektu ponechávajícímu si riziko

1. Subjekty ponechávající si riziko nesmí v sekuritizaci využívat ujednání nebo zahrnuté mechanismy, na jejichž základě by ponechaný podíl při vzniku klesal rychleji než převedený podíl. Při rozdělování peněžních toků nesmí být ponechaný podíl upřednostněn před splacením nebo odpisem převedeného podílu.

Splacení ponechaného podílu prostřednictvím alokace peněžních toků v souladu s prvním pododstavcem nebo prostřednictvím alokace ztrát, která ve skutečnosti snižuje míru ponechání si rizika v průběhu času, je povoleno.

2. Pro účely odstavce 1 se ujednání o jakýchkoli poplatcích, ať už pevných nebo podmíněných objemem, výkonností sekuritizovaných expozic nebo vývojem příslušných tržních referenčních hodnot, které se přednostně vyplácejí subjektu ponechávajícímu si riziko za účelem odměnění tohoto subjektu za jakékoli služby poskytnuté pro sekuritizaci, považují za slučitelná s požadavky na ponechaný podíl stanovenými v uvedeném odstavci pouze tehdy, jsou-li splněny všechny následující podmínky:

- výše poplatků je stanovena na základě tržních podmínek s ohledem na srovnatelné transakce na trhu;
- poplatky jsou strukturovány jako odměna za poskytnutí služby a nezakládají přednostní nárok v peněžních tocích sekuritizace, který by fakticky snižoval ponechaný podíl rychleji než převedený podíl;

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém doзору nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

Pro účely písmene a) v případě neexistence srovnatelných transakcí na relevantním trhu splňuje výše poplatků požadavek, aby tyto poplatky byly stanoveny na základě tržního odstupu, pokud jsou tyto poplatky stanoveny s odkazem na poplatky placené v podobných transakcích na jiných trzích nebo jsou stanoveny s použitím metrik ocenění, které vhodně zohledňují typ sekuritizace a poskytovanou službu.

Podmínky uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) se nepovažují za splněné, pokud jsou poplatky zaručeny nebo splatné předem v jakékoli formě, v plné výši nebo částečně před poskytnutím služby poskytované po uzavření a skutečný podstatný čistý ekonomický podíl po odečtení poplatků je nižší než minimální čistý ekonomický podíl požadovaný v rámci možnosti ponechání si rizika vybrané z možností stanovených v čl. 6 odst. 3 písm. a) až e) nařízení (EU) 2017/2402.

Článek 16

Plnění požadavku na ponechání si rizika při sekuritizaci vlastních emitovaných dluhových nástrojů

Pokud subjekt sekuritizuje své vlastní emitované dluhové nástroje, včetně krytých dluhopisů ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2162 ⁽⁸⁾, a podkladové expozice sekuritizace zahrnují výhradně tyto vlastní emitované dluhové nástroje, má se za to, že požadavek na ponechání si rizika podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2017/2402 je splněn.

Článek 17

Požadavek na ponechání si rizika při resekuritizaci

1. V případě resekuritizací povolených podle článku 8 nařízení (EU) 2017/2402 si subjekt ponechávající si riziko ponechá podstatný čistý ekonomický podíl ve vztahu ke každé z příslušných úrovní transakce.
2. Odchylně od odstavce 1 není původce resekuritizace povinen ponechat si podstatný čistý ekonomický podíl na úrovni transakce resekuritizace, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
 - a) původce resekuritizace je zároveň původcem a subjektem ponechávajícím si riziko podkladové sekuritizace;
 - b) resekuritizace je zajištěna seskupením expozic, které se skládá výhradně z expozic nebo pozic, které si původce před datem vzniku resekuritizace ponechal v podkladové sekuritizaci nad požadovaný minimální čistý ekonomický podíl;
 - c) mezi podkladovými sekuritizačními pozicemi nebo expozicemi a resekuritizací neexistuje nesoulad splatnosti.
3. Pro účely odstavců 1 a 2 přerozdělení emitované tranše do sousedních tranší původcem sekuritizace nepředstavuje resekuritizaci.

Článek 18

Aktiva převedená na sekuritizační jednotku

1. Pro účely čl. 6 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2402 se aktiva držená v rozvaze původce, která podle dokumentace sekuritizace splňují kritéria způsobilosti, považují za srovnatelná s aktivy, která mají být převedena na sekuritizační jednotku pro speciální účel, pokud jsou v době výběru aktiv splněny obě následující podmínky:
 - a) očekávaná výkonnost aktiv, která mají být dále držena v rozvaze, i aktiv, která mají být převedena, je určena podobnými faktory;

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2162 ze dne 27. listopadu 2019 o vydávání krytých dluhopisů a veřejném dohledu nad krytými dluhopisy a o změně směrnic 2009/65/ES a 2014/59/EU (Úř. věst. L 328, 18.12.2019, s. 29).

b) na základě indicií, včetně dosavadní výkonnosti a použitelných modelů, lze důvodně očekávat, že výkonnost aktiv, která mají být dále držena v rozvaze, nebude během období uvedeného v čl. 6 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2402 výrazně lepší než výkonnost aktiv, která mají být převedena.

2. Při posuzování, zda původce dodržel čl. 6 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2402 se zohlední, zda přijal opatření k dosažení souladu s uvedeným článkem, a zejména zda zavedl jakékoli vnitřní zásady, postupy a kontroly, aby pro účely sekuritizace zabránil systematickému nebo záměrnému výběru aktiv s horší průměrnou úvěrovou kvalitou než srovnatelná aktiva ponechaná v jeho rozvaze.

3. Pokud po sekuritizaci nezůstaly v rozvaze původce žádné expozice srovnatelné se sekuritizovanými expozicemi, kromě expozic, které se původce již smluvně zavázal sekuritizovat, a za předpokladu, že tato skutečnost byla investorům jasně sdělena, má se za to, že původce požadavky čl. 6 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2402 splnil.

Článek 19

Požadavek na odbornost obsluhovatele tradičních sekuritizací nevýkonných expozic

1. V případě tradičních sekuritizací nevýkonných expozic jsou obsluhvatelé považováni, že mají odborné znalosti v oblasti obsluhy expozic podobné povahy, jako jsou sekuritizované expozice, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 1 čtvrtém pododstavci nařízení (EU) 2017/2402, pokud je splněna jedna z následujících podmínek:

- a) členové řídicího orgánu obsluhovatele a vedoucí pracovníci, kteří nejsou členy řídicího orgánu a kteří jsou odpovědní za obsluhu expozic podobné povahy, jako jsou sekuritizované expozice, mají odpovídající znalosti a dovednosti v oblasti obsluhy těchto expozic;
- b) činnost obsluhovatele nebo jeho konsolidované skupiny pro účetní nebo obezřetnostní účely zahrnovala obsluhu expozic podobné povahy, jako jsou sekuritizované expozice, po dobu nejméně pěti let před datem sekuritizace;
- c) jsou dodrženy všechny následující body:
 - i) alespoň dva členové řídicího orgánu obsluhovatele mají příslušné odborné zkušenosti se správou expozic podobné povahy, jako jsou sekuritizované expozice, na osobní úrovni v délce alespoň pěti let;
 - ii) vedoucí zaměstnanci, kteří nejsou členy řídicího orgánu a kteří jsou odpovědní za řízení obsluhy nevýkonných expozic obsluhovatelem, mají příslušnou odbornou praxi v oblasti obsluhy těchto expozic na osobní úrovni v délce nejméně pěti let;
 - iii) obslužná funkce obsluhovatele je zajištěna záložním obsluhovatelem, který je v souladu s písmenem b).

2. Obsluhující osoby odůvodní a zveřejní své odborné zkušenosti dostatečně podrobně, aby institucionální investoři mohli splnit své povinnosti náležité péče stanovené v článku 5 nařízení (EU) 2017/2402, a to při dodržení příslušných požadavků na důvěrnost.

Článek 20

Zrušení

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 625/2014 se zrušuje, aniž je dotčen čl. 43 odst. 6 nařízení (EU) 2017/2402.

Článek 21

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. července 2023.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN